

РЕШЕНИЕ

№ 36342

гр. София, 21.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **6939** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Т. М. (Т. М.), гражданин на А., [дата на раждане], притежаващ алжирски паспорт №[ЕИК], подадена чрез пълномощника му адвокат П. И. П. от Софийска адвокатска колегия, против Отказ за издаване на краткосрочна виза тип „С“, обективиран в Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза по Приложение VI от 20.05.2026 г., издаден от Завеждащия Консулска служба при Посолството на Република България в А., по заявление № ALG26000684V.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма (липса на мотиви) и противоречие с материалния закон — отменителни основания по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК. Жалбоподателят поддържа, че отказът съдържа единствено бланкетно отбелязване на три стандартизирани основания по Приложение VI от Визовия кодекс, без да са изложени каквито и да било конкретни фактически обстоятелства, от които органът е извел изводите си. Твърди се, че към заявлението са представени всички изискуеми доказателства за целта и условията на планирания престой. Претендира се отмяна на оспорения отказ и връщане на административната преписка на органа за ново произнасяне, както и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. С писмено заявление, депозирано по

хода на делото, адвокатът - пълномощник поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представена е писмена защита и списък с разноси.

Ответникът - завеждащ „Консулска служба“ на Посолството на Република България в А., редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 03.05.2026 г. жалбоподателят е подал лично пред Посолството на Република България в [населено място] за издаване на шенгенска виза, регистрирано в Националната визова система под № ALG26000684V). Към заявлението и в хода на административното производство са представени следните писмени доказателства: Официална покана от 14.04.2026 г. от Българската асоциация на търговците на агротехника (Б. АГРО), с което Т. М., заедно с Л. Р. и Т. Б., са поканени да участват в качеството на изложители в 18-ото издание на Международното специализирано селскостопанско изложение „Б. АГРО 2026“, провеждащо се в периода от 01.06.2026 г. до 05.06.2026 г. на територията на летище С. З., [населено място]; Писмено потвърждение от организационния екип на „Б. АГРО“ от април 2026 г. за одобрено участие на изложителя; Проформа-фактура № [ЕГН] от 07.04.2026 г., издадена от „Изложение Б.-АГРО“ Д. към „А. LTD.“, определяща график за плащане на аванс в размер на 858.02 EUR и окончателно плащане в размер на 952.06 EUR със срок до 17.04.2026 г.; платежни нареждания за изпълнени банкови преводи през лицензирана платежна институция „MyFin“ ЕАД с наредител Т. М. по сметка на бенефициера „Изложение Б. АГРО“ Д. в „УниКредит Булбанк“ АД, както следва: документ от 07.04.2026 г. за сумата от 858.02 EUR; документ от 15.04.2026 г. за сумата от 925.06 EUR; и документ № IBD20260515031099063 от 15.05.2026 г. за сумата от 1 200.00 EUR с основание „плащане на услуга за изграждане на щанд“; покана-декларация, съставена от канещото дружество „П и Н Сървисис“ ООД (ЕИК[ЕИК]), представлявано от управителя Н. А. С., поканата-декларация е надлежно заверена и регистрирана в Сектор „Миграция“ при ОДМВР – С. / СДВР под рег. № 1773 на 24.04.2026 г.

Представена е резервация за настаняване през онлайн платформата Booking.com за самостоятелен апартамент за гости, находящ се в [населено място], за периода от 30.05.2026г. до 10.06.2026 г. на името на клиента „А. Eurl“; електронен самолетен билет издаден от авиокомпания „Т. А.“ на 02.05.2026 г., за двупосочен полет по маршрут: А.– И.) – С. с полет на 30.05.2026 г. и обратно връщане по маршрут: С. (SOF) – И. (IST) – А. (ALG) с полет на 10.06.2026 г.; Застрахователна полица за пътуване в чужбина, издадена от застрахователна компания „А. Assurances Algérie Vie“ на 15.04.2026 г., със срок на покритие 15 дни (от 30.05.2026 г. до 13.06.2026 г.) за територията на Република България (Шенген), с покритие на спешни медицински разходи и репатриране до лимит от 30 000.00 EUR.

Относно професионалната дейност на жалбоподателя в държавата по произход (А.) са представени Извлечение от Националния търговски регистър на А., банкови удостоверения.

На 20.05.2026 г. Завеждащият Консулска служба при Посолството на Република България в А. е постановил процесния Отказ за издаване на виза по заявление № ALG26000684V, обективизиран в стандартизиран формуля съгласно Приложение VI към чл. 32, параграф 2 от Визовия кодекс. В акта са отбелязани с отметка следните три основания: т. 2: „целта и условията на планирания престой не са обосновани“; т. 10: „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“; т. 13: „има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата“.

Във формуляра на отказа графата „Допълнителни забележки“ е оставена празна.

По делото са приети като писмени доказателства административната преписка и представените

от жалбоподателя в превод на български език чуждоезични документи.

В изпълнение на дадените в хода на съдебното производство указания от Държавна агенция „Национална сигурност“ е постъпило писмо рег. № М-5491 от 01.07.2026г., с което се уведомява съда, че ДАНС не е изразявала становище по заявлението за издаване на виза тип „С“, подадено от жалбоподателя (л. 64). Апликантът не е идентифициран като заплаха за националната сигурност, съответно визата е била разрешена автоматично в националната визова информационна система.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимирано лице с правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК (чужд гражданин, кандидатствал за виза и пряк адресат на неблагоприятен административен акт), срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебно оспорване съгласно чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество, е основателна.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 27 от НУРИВОВР, решения за отказ за издаване на визи се вземат от оправомощени длъжностни лица в дипломатическите и консулските представителства. От приложените Заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на Министъра на външните работи и Заповед № 6/10.02.2025 г. на Посланика на Република България в А. се установява, че Завеждащият Консулска служба И. Л. Тотин е надлежно оправомощен да издава и подписва формулярите за отказ. Актът е издаден от компетентен орган в рамките на неговата материална и териториална компетентност и не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Отказът е издаден на предвидения стандартен формуляр, но при пълна липса на мотиви — съществено нарушение на формата на административния акт по смисъла на чл. 146, т. 2 във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и чл. 10а, ал. 2 от ЗЧРБ.

В конкретния случай органът се е ограничил единствено до механично поставяне на отметки пред три бланкетни полета в стандартния формуляр по Приложение VI, без да попълни графата „Допълнителни забележки“ и без в преписката да се съдържа какъвто и да било предхождащ документ с фактически съображения. Съгласно константната практика на Административен съд София-град и Върховния административен съд самото използване на формуляра е валидна форма, но непосочването на конкретни факти кои точно документи се оспорват, коя информация е ненадеждна и въз основа на какво се предполага миграционен риск, съставлява липса на мотиви и самостоятелно основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗЧРБ виза за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена на чужденец, който има намерение да премине транзит през територията на Република България или да пребивава краткосрочно на нейна територия за срок до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период. Изискванията за това са посочени в чл.14, ал.5 ЗЧРБ.

Според съда, в оспорения акт липсват данни, съответно мотиви, обосноваващи кои са установените факти в производството по издаване на виза, които са формирали извод у органа, че следва да се произнесе с отказ. В Решение № 3567 от 04.04.2023г. по адм.д. № 641/2023г., IV отд. ВАС е посочено, че " видно от представеното заверено копие от административния акт, същият представлява стандартна форма за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, но това не освобождава органа от задължението да посочи дори и в минимална степен словесно на какво основание се отказва издаването на виза, за да може апликантът да разбере в какво се изразява волята на органа за отказа. Визата по своята същност представлява разрешение за влизане и пребиваване, за транзитно преминаване през територията на Република България или за летищен транзит. Процесният акт си служи с оценъчни категории,

които са неконкретизирани, поради което не могат и да бъдат проверени констатациите, че предоставената информация за планирания престой е „ненадеждна“ и защо е прието, че „има основателни съмнения“ за „миграционен риск“.

— По т. 2 („необоснована цел и условия на престоя“): Целта е установена участие в изложението „Б. АГРО 2026“ в [населено място], доказано с официална покана от браншовата асоциация, сключен договор за изложбена площ, фактури и реално заплатени такси за участие през „MyFin“ на стойност 858.02 EUR, 925.06 EUR и 1 200.00 EUR, нотариално заверена покана-декларация от български търговец, хотелска резервация, двупосочни самолетни билети и застрахователна полица с лимит 30 000.00 EUR.

— По т. 10 („предоставената информация не е надеждна“): Органът не е изложил нито едно конкретно съмнение в автентичността на представените документи, не е констатирал противоречия, не е провел интервю по чл. 21, параграф 8 от Визовия кодекс и не е изискал допълнителни пояснения по чл. 9з, ал. 3 от ЗЧРБ, поради което изводът за „ненадеждност“ е необоснован.

— По т. 13 („сомнения за намерението да напусне държавите членки“): Наличието на миграционен риск е опровергано от доказателствата за трайна стопанска, професионална и финансова обвързаност на жалбоподателя с А. — управител и собственик на действащо дружество „EURL A. LAIT“ и закупен двупосочен самолетен билет с фиксирана дата на връщане. Предвид изложеното, съдът намира, че административният орган не е обосновал (не е изложил точни и ясни мотиви) защо не кредитира представените и описани по - горе писмени документи и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обосновката, целта и условията на планирания престой не е обоснована (т.2) , не е надеждна (т. 10) и защо има основателни съмнения, че лицето ще напусне територията на държавите - членки преди изтичането на визата (т. 13). Липсата на мотиви засяга пряко правото на защита на адресата на акта и е достатъчно основание за отмяна на административния акт.

Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, е и съществено процесуално нарушение съгласно чл. 146, т. 3 от АПК, доколкото пречатства правото на защита на засегнатото лице да разбере мотивите на засягащия го негативен за него акт, респ. да организира защитата си срещу него, както обосновано е посочено в жалбата.

Дължима е отмяна на акта на основание чл. 172, ал. 2 АПК и връщане на преписката на административния орган съгласно чл. 173, ал. 2 АПК за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящето решение. Административният орган следва да анализира представените по делото писмени доказателства, доказващи целта на пътуването, като съобрази, че с оглед на това, че първоначално посоченият от жалбоподателя период на пребиваване е изтекъл, произнасянето по заявлението за издаване на виза следва да е занапред.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, жалбоподателят има право на направените по делото разноски в общ размер на 598, 61 евро, от които 5,11 евро държавна такса, разходи за превод на документи 82, 50 евро и адвокатско възнаграждение 511 евро, заплатени в брой съгласно договор за правна защита от 08.06.2026. Разноските следва да бъдат възложени в тежест на Министерството на външните работи - юридическото лице, в структурата на което е органът, издател на оспорения акт.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 84 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. М., гражданин на А., [дата на раждане] , Отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (тип „С“), обективиран в Стандартен формуляр по Приложение VI от 20.05.2026 г., издаден от Завеждащия Консулска служба при Посолството на Република България в А., по заявление № ALG26000684V.

ИЗПРАЩА административната преписка на Завеждащия Консулска служба при Посолството на Република България в А. за ново произнасяне по заявление за издаване на виза № ALG26000684V, подадено от Т. М., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи на Република България да заплати на Т. М., гражданин на А., [дата на раждане] , сумата в размер на 598, 61 евро /петстотин деветдесет и осем евро и шестдесет и един цента/, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: